

A jam unë në rrugën e vërtetë?

Kush i krijoi qiejt, Tokën dhe krijesat e mëdha në to, të cilat nuk mund të përfshihen?

Kush e krijoi këtë sistem preciz dhe të përkryer në Qiell dhe Tokë?

Kush e krijoi njeriun, ia dha dëgjimin, shikimin, intelektin dhe e bëri të aftë për të fituar dituri dhe për t'i perceptuar realitetet?

Kush e krijoi këtë mjeshtëri precize në pjesët e trupit tënd, të formësoi dhe ta zbukuroi formësimin?

Medito rreth krijimit të qenieve të gjalla me gjithë diversitetin dhe llojlojshmërinë e tyre!
Kush i krijoi ato me këto pamje të pakufishme?

Si është i organizuar dhe i qëndrueshëm ky univers madhështor me ligjet e tij, të cilat e rregullojnë atë në mënyrë precize gjatë gjithë këtyre viteve?

Kush është ai që i vendosi këto sisteme që e drejtojnë këtë botë (jetën dhe vdekjen, riprodhimin e jetëve, natën dhe ditën, ndryshimin e stinëve etj.)?

Ky univers, a u krijua vetvetiu apo erdhi nga hiçi? A mos erdhi në ekzistencë rastësisht? Zoti i Lartësuar thotë: (شَيْءٌ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۝ ۳۵) (أَمْ خَلَقُوا مِنْ غَيْرِ) "A mos vallë, ata janë krijuar nga hiçi apo mos janë ata krijues të vetvetes?! أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَأَلْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ) "A mos vallë ata kanë krijuar qiejt dhe Tokën?! Nuk është kështu, por ata nuk janë aspak të bindur." (Et Tur, 35-36)

Nëse nuk e kemi krijuar veten dhe është e pamundur që të kemi ardhur nga hiçi apo rastësia, atëherë e vërteta e pakontestueshme është se ky univers duhet të ketë një Krijues Madhështor e të Fuqishëm, meqë është e pamundur që ky univers të jetë vetëkrijues ose të ketë ardhur nga hiçi a rastësia!

Pse njeriu u beson ekzistimit të gjërave që nuk mund t'i shohë, fjala vjen, perceptimi, mendja, shpirti, ndjenjat dhe dashuria? A nuk është për faktin se ai i sheh efektet e tyre? Vallë, si mund ta mohojë njeriu ekzistimin e Një Krijuesi të këtij universi madhështor, kur sheh gjurmët e krijesave të Tij, krijimin dhe mëshirën e Tij?!

Asnjë njeri me mend nuk do ta pranonte po t'i thuhej: Kjo shtëpi erdhi pa e ndërtuar askush! Ose t'i thuhej: Hiçgjëja është ajo që e krijoi këtë shtëpi! Si mund t'u besojnë disa njerëz atyre që thonë: Ky univers madhështor erdhi pa Krijues? Si mund të pranojë një njeri me mend t'i thuhet: Ky rregull preciz i universit erdhi krejt rastësisht?

E gjithë kjo na sjell në një përfundim që është se ky univers ka një Zot Madhështor dhe të Fuqishëm që e administron atë dhe se vetëm Ai është i denjë për adhurim dhe se çdo gjë që adhurohet përveç Tij është e pavlefshme e nuk meriton të adhurohet.

zot tjetër (që meriton adhurimin) përveç Tij, të Gjallit, të Përrjetshmit, Mbajtësit të gjithçkaje! Atë nuk e kaplon as dremitja, as gjumi! Atij i përket gjithçka që gjendet në qiej dhe gjithçka që gjendet në Tokë. Kush mund të ndërhyjë tek Ai për ndokënd pa lejen e Tij? Ai di çdo gjë që ka ndodhur përpara dhe çdo gjë që do të ndodhë pas njerëzve, kurse ata nuk mund të përvetësojnë asgjë nga Dituria e Tij, përveçse aq sa Ai dëshiron. Kursiu i Tij shtrihet mbi qiejt e Tokën dhe Ai nuk e ka të rëndë t'i ruajë ato. Ai është i Larti, Madhështori!"(El Bekare, 255)

Po ashtu, Allahu i Lartësuar thotë: ١) (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) "Thuaj: "Ai është Allahu, Një dhe i Vetëm! ٢) (اللَّهُ الصَّمَدُ) Allahu është Absoluti, të Cilit i përgjërohet gjithçka në amshim. لَمْ يَلِدْ (أَمْ يُولَدُ) Ai as lind, as është i lindur. وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا (أَحَدٌ) Dhe askush nuk është i barabartë (a i krahasueshëm) me Të!"(El Ihlas, 1-4)

Zoti, i Adhuruari, është i cilësuar me cilësi të përsosura.

Prej cilësive të Tij është se ai është i Adhuruari, e të tjerët pos Tij janë të krijuar e të ngarkuar me obligime.

Prej cilësive të Tij është se Ai është i Gjalli, i Përrhershmi - Mbajtësi i gjithçkaje. Çdo gjallesë në ekzistencë Zoti është Ai që ia dha jetën dhe e solli nga hiçi. Allahu është Ai që e mban atë të ekzistojë, të furnizohet dhe të mjaftohet. Zoti është i Gjallë e nuk vdes dhe është e pamundur që Ai të zhduket. Ai është i Përrhershëm, i Cili nuk fle, madje nuk e merr as dremitja e as gjumi.

Prej emrave të Tij është se Ai është i Gjithëdijshmi, të Cilit asgjë në Tokë e as në qiell nuk i fshihet.

Prej emrave të Tij është se Ai është Gjithëdëgjuesi dhe Gjithëshikuesi, i Cili dëgjon çdo gjë dhe sheh çdo krijesë. Ai e di ç'pëshpëritin shpirtat dhe çfarë fshehin gjokset, dhe Atij nuk i fshihet asgjë, as në Tokë e as në qiell.

Nga emrat e Tij është se Ai është i Gjithëfuqishmi, të Cilit nuk mund t'i shpëtojë asgjë dhe askush nuk mund ta refuzojë vullnetin e Tij; Ai vepron ç'të dëshirojë dhe privon kë të dëshirojë; Ai diçkaje i jep përparësi e tjetrën e vonon, sepse posedon urtësi të përsosur.

Prej emrave të Tij është se Ai është Krijuesi, Furnizuesi (ndërsa prej cilësive të Tij) është Rregulluesi, Ai që i krijoi krijesat dhe i menaxhon ato. Krijesat janë nën grushtin dhe pushtetin e Tij.

Prej cilësive të Tij është se Ai i përgjigjet nevojtarit, ia lehtëson gjendjen të pikëlluarit dhe ia largon brengat. Çdo njeri, nëse bie në ndonjë brengë a shqetësim, medoemos i drejtohet Atij.

Adhurimi duhet t'i kushtohet vetëm Allahut të Lartësuar, sepse vetëm Ai është i përsosur dhe e meriton atë, e jo dikush tjetër. Çdo gjë që adhurohet përveç Tij, adhurohet kot së koti, është e mangët dhe i ekspozohet vdekjes dhe asgjësimit.

Allahu i Lartësuar na ka dhënë mendje që percepton diçka nga madhështia e Tij; na ka rrenjosur një natyrshmëri të pastër njerëzore, që e do të mirën, e urren të keqen dhe ndihet e sigurt kur strehohet tek Allahu, Zoti i botëve. Kjo natyrshmëri e pastër njerëzore tregon përsosurinë e Tij dhe se Ai, i Lartësuari, nuk mund të përshkruhet me cilësi të mangëta.

Nuk i ka hije një njeriu me mend të adhurojë dikë tjetër përveç të përsosurit, e si mundet, vallë, të adhurojë një krijesë të papërsosur si vetë ai ose më të ulët se ai?!

I adhuruari nuk mund të jetë njeri, idhull, pemë ose kafshë!

Zoti është mbi qiejt, i lartësuar mbi Arshin (fronin) e Tij dhe i ndarë nga krijesat. Në Vetën e Tij nuk ka gjë nga krijesat, e as në krijesat e Tij nuk ka gjë nga Vetja e Tij; ai nuk mishërohet e as trupëzohet në diçka nga krijesat e Tij.

Asgjë nuk është si Zoti, Ai është Gjithëdëgjuesi, Gjithëshikuesi. Askush dhe asgjë nuk është i barabartë (a i krahasueshëm) me Të. Ai nuk ka nevojë për krijesat e Tij; Ai nuk fle dhe nuk ha ushqim. Ai është Madhështor dhe nuk mund të ketë bashkëshorte e fëmijë. Krijuesi ka cilësitë e madhështisë dhe kurrë nuk mund të përshkruhet se ka nevojë për diçka ose të ketë mangësi.

Allahu i Lartësuar thotë: **الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ: (يَسْتَنْفِذُوهُ مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ) ٧٣ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يُلَوِّجُوا بِهِ شَيْئًا وَلَوْ كَانُوا يَلْقَوْنَ اللَّهَ كَرِيحًا) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ. (El Haxh, 73-74)**

Përse na krijoi Krijuesi Madhështor? Çfarë kërkon prej nesh?

A është e mundur që Allahu i krijoi të gjitha këto krijesa pa ndonjë qëllim? A është e mundur se na krijoi kot, ndërkohë Ai është Urtësiploti e Dijemadhi?

A është e mundur që Ai që na krijoi me kaq saktësi dhe perfeksionim, si dhe na nënshtroi çdo gjë në Qiej e Tokë, të na krijojë pa qëllim ose të na lërë pa përgjigje për pyetjet më të rëndësishme që na preokupojnë, si p.sh.: pse jemi këtu?, ç'ka pas vdekjes?, cili është qëllimi i krijimit tonë?

A është e mundur që të mos ketë dënim për zullumqarin dhe shpërblim për njeriun e mirë?

Pra, ne muslimanët besojmë në Allahun dhe në Ditën e Fundit, ashtu siç na urdhëroi Allahu. Gjithashtu u besojmë të gjithë profetëve dhe librave të mëparshëm. Allahu i Lartësuar thotë: وَمَلَايِكْتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ (آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ مِنْ رَبِّهِ وَإِلَيْكَ أَجَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) "I Dërguari beson në atë (Kuranin) që i është shpallur nga Zoti i tij e po ashtu dhe besimtarët: të gjithë besojnë në Allahun, engjëjt e Tij, librat e Tij dhe të dërguarit e Tij (duke thënë): "Ne nuk bëjmë dallim mes asnjërit prej të dërguarve të Tij." Ata thonë: "Ne dëgjojmë dhe bindemi. Faljen Tënde kërkojmë, o Zoti Ynë, dhe te Ti do të kthehemi!" (El Bekare, 285)

Çka është Kurani i madhëruar?

Kurani i madhëruar është fjala e Allahut të Lartësuar dhe shpallja e Tij që ia zbriti të Dërguarit të fundit, Muhamedit صلى الله عليه وسلم, dhe ai është mrekullia më e madhe që tregon vërtetësinë e profecisë së tij. Kurani i madhëruar është i vërtetë në vendimet e tij dhe i saktë në lajmet e tij. Allahu i sfidoi përgënjeshtrest që të sjellin qoftë dhe një sure të ngjashme me atë të Kuranit, por ata nuk mundën ta bënin këtë, për shkak të madhështisë që ka dhe përmbajtjes së tij gjithëpërfshirëse për çdo gjë që ndërlidhet me njeriun në këtë botë dhe në botën tjetër. Ai gjithashtu i përfshin të gjitha të vërtetat e besimit në të cilat duhet besuar. Ai gjithashtu ngërthen në vete urdhrat dhe ndalesat që njeriu duhet t'i ndjekë në raport me Zotin, me vetveten dhe me njerëzit e tjerë. Të gjitha këto janë me një stil të lartë të retorikës dhe elokuencës. Po ashtu ai ngërthen në vete shumë dëshmi racionale dhe fakte shkencore që tregojnë se ky Libër nuk mund të jetë nga krijimi i njeriut, por përkundrazi është Fjala e Zotit të njerëzimit.

Ç'është Islami?

Islami është dorëzim ndaj Allahut të Lartësuar përmes teuhidit (duke e veçuar me adhurim), nënshtrim ndaj Tij nëpërmjet adhurimit, zbatim i ligjit të Tij me kënaqësi e pranim dhe mohim i çdo gjëje që adhurohet përveç Allahut.

Allahu i çoi të dërguarit me një mesazh të vetëm: thirrja për ta adhuruar vetëm Allahun, pa ortak, dhe mohimi i çdo gjëje që adhurohet përveç Allahut.

Islami është feja e gjithë profetëve, thirrja e tyre ishte e njëjtë, porse ligjet i kishin të ndryshme. Muslimanët sot janë të vetmit që i përmbahen fesë së saktë që u soll nga të gjithë profetët. Mesazhi i Islamit në këtë kohë është e vërteta dhe ai është mesazhi i fundit i Krijuesit për njerëzimin. Zoti që dërgoi Ibrahimin, Musain dhe Isain (alejhim selam) është Ai që e dërgoi të Dërguarin e fundit, Muhamedin صلى الله عليه وسلم. Ligji i Islamit (me profetin Muhamed صلى الله عليه وسلم) erdhi si shfuqizues i ligjeve para tij.

Të gjitha fetë të cilave njerëzit sot u përmbahen, përveç Islamit, janë fe të fabrikuara nga njerëzit ose ishin fe hyjnore dhe, më pas, ndërhyri dora e njeriut e u bënë një përzierje e rrënojave mitike, legjendave të trashëguara dhe përpjekjeve njerëzore.

të ketë jetë të mjeruar dhe Ne, në Ditën e Kiametit, do ta ringjallim të verbër."(Taha, 123-124)

Çfarë përfitoj nëse bëhem musliman?

Nëse njeriu bëhet musliman, atëherë do të gëzojë përfitime madhështore, prej të cilave:

- Fitorja dhe nderi në këtë botë, respektivisht që njeriu të jetë rob i Allahut, përndryshe ai do të jetë rob i epshit, i shejtanit dhe i dëshirave.

- Fitorja në botën tjetër, respektivisht që Allahu ta falë, të jetë i kënaqur me të, ta futë në Xhenet dhe kështu ta fitojë kënaqësinë dhe lumturinë e përjetshme dhe të shpëtojë nga dënimi i Zjarrit.

- Ditën e Kiametit, besimtari do të jetë me pejgamberët, të sinqertët, dëshmorët dhe punëmirët. Sa shoqëri e mirë që është kjo! E, kushdo që nuk beson, do të jetë me tiranët, të këqijtë, kriminelët dhe keqbërësit.

- Ata që Allahu do t'i futë në Xhenet do të jetojnë në lumturi të përjetshme; pa vdekje, sëmundje, dhimbje, pleqëri e pikëllim. Ai do t'ua plotësojë dëshirat për çdo gjë që ua ka ënda, ndërsa ata që do të hyjnë në Zjarr do të jenë në dënim të përjetshëm e të pandërprerë.

- Në Xhenet ka kënaqësi që asnjë sy nuk i ka parë, asnjë vesh nuk i ka dëgjuar dhe asnjë njeri nuk i ka marrë me mend. Argument për këtë është Fjala e Allahut të Lartësuar (مَنْ أَوْ لَنَجْرِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) أَنَّنَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً عَمَلٍ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ: "Askush nuk di se çfarë gëzimesh janë fshehur për ta (në jetën tjetër), si shpërblim për punët e mira që kanë bërë."(Es Sexhde, 17)

Çfarë humbas nëse e refuzoj Islamin?

Njeriu do të humbasë diturinë dhe njohjen më madhështore, që është njohja dhe dituria rreth Allahut. Do të humbasë besimin në Allahun, i cili i jep njeriut siguri dhe qetësi në këtë botë dhe lumturi të përjetshme në botën tjetër.

Njeriu do të humbasë leximin e studimin e Librit më të madh që Allahu ua ka shpallur njerëzve dhe besimin në këtë Libër madhështor.

Njeriu do të humbasë besimin në profetët e mëdhenj, ashtu siç do të humbasë shoqërinë e tyre në Xhenet në Ditën e Kiametit, kështu që do të jetë në shoqërinë e shejtanëve, kriminelëve dhe tiranëve në zjarrin e Xhehenemit. Eh, sa shtëpi e fqinjësi e keqe që është ajo!

Allahu i Lartësuar thotë: **الْحُسْرَانُ أَنفُسُهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ (قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا: (المُيِّن 15)** Thuaj: "Të humburit e vërtetë janë ata që do të humbin veten dhe familjen e tyre në Ditën e Kiametit. Ja, kjo është humbja e qartë!" **تَحْتَهُمْ ظُلُلٌ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلُلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ** (ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ) Ata do të mbulohen me shtresa zjarri nga sipër dhe nga poshtë. Me këtë, Allahu i tremb robërit e Vet. "O robërit e Mi, më kini frikë Mua!" (Ez Zumer, 15-16)

Kushdo që dëshiron të shpëtojë në botën tjetër, duhet të hyjë në Islam dhe ta ndjekë profetin Muhamed صلی الله علیه وسلم.

Një nga të vërtetat për të cilat janë pajtuar profetët dhe të dërguarit (alejhim selam) është se vetëm muslimanët që besojnë në Allahun e Lartësuar dhe nuk i shoqërojnë asgjë në adhurim dhe besojnë në gjithë profetët dhe të dërguarit, do të shpëtojnë në botën tjetër. Të gjithë pasuesit e të dërguarve që besojnë në ta dhe i konsiderojnë të vërtetë, do të hyjnë në Xhenet dhe do të shpëtojnë nga Zjarri.

Ata që ishin në kohën e profetit Musa (alejhi selam) dhe besuan në të, si dhe ndoqën mësimet e tij, konsiderohen muslimanë dhe besimtarë të mirë. Por, pasi Allahu e dërgoi Isain (alejhi selam), atëherë pasuesit e Musait (alejhi selam) e kishin obligim ta besonin dhe ta ndiqnin Isain (alejhi selam). Kushdo që beson në Isain (alejhi selam) konsiderohet musliman i mirë, e kushdo që refuzon të besojë në Isain (alejhi selam) dhe thotë se do të mbetem në fenë e Musait (alejhi selam), konsiderohet jobesimtar, sepse refuzon të besojë në një profet të dërguar nga Allahu. Pastaj, pasi Allahu e dërgoi të dërguarin e fundit, Muhamedin صلی الله علیه وسلم, atëherë të gjithë janë të obliguar të besojnë në të. Zoti është Ai që e dërgoi Musain dhe Isain, e po Ai është që e dërgoi të dërguarin e fundit, Muhamedin صلی الله علیه وسلم. Andaj, kushdo që nuk beson në mesazhin e Muhamedit صلی الله علیه وسلم dhe thotë: "Unë do të vazhdoj të ndjek Musain ose Isain", nuk është besimtar.

Nuk mjafton që njeriu të thotë se i respekton muslimanët e as mjafton për shpëtimin e tij në botën tjetër që të japë lëshime dhe t'i ndihmojë të varfrit, por medoemos duhet të besojë në Allahun, librat e Tij, të dërguarit e Tij dhe Ditën e fundit, që Allahu ta pranojë prej tij! Nuk ka mëkat më të madh se idhujtaria, mosbesimi në Allahun, refuzimi i shpalljes, të cilën e zbriti Allahu, ose se refuzimi i profecisë së profetit të Tij të fundit, Muhamedit صلی الله علیه وسلم.

Hebrenjtë, të krishterët dhe të tjerët që dëgjuan për misionin e Muhamedit, të Dërguarit të Allahut صلی الله علیه وسلم dhe refuzuan të besojnë në të dhe refuzuan të hyjnë në fenë islame, do të jenë në zjarrin e Xhehenemit përjetësisht dhe pafundësisht. Ky është gjyrimi i Allahut dhe jo gjyrimi i ndonjë njeriu. Allahu i Lartësuar thotë: **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ: (الْبُرِّيَّة)** "Në të vërtetë, ata që nuk besojnë prej ithtarëve të Librit dhe idhujtarëve, do të hyjnë në zjarrin e Xhehenemit, në të cilin do të mbeten përgjithmonë. Ata janë krijesat më të këqija." (El Bejineh, 6)

janë ambientuar me to. Shumë prej tyre, fanatizmi që e trashëgjuan ndaj së kotës i pengon për ta pranuar të vërtetën.

Asnjëri prej tyre nuk ka asnjë justifikim për këtë gjë dhe do të qëndrojë para Allahut pa asnjë provë (për mosbesimin).

Nuk është justifikim për një ateist të thotë: "Unë do të mbetem ateist, sepse kam lindur në një familje ateiste!" Përkundrazi, ai duhet të përdorë mendjen që i ka dhënë Allahu, të reflektojë rreth madhësisë së qiejve e të Tokës dhe të meditojë me mendjen që ia ka dhënë Krijuesi, për të kuptuar se ky univers ka një Krijues. Po ashtu, kushdo që adhuron gurët dhe statujat nuk ka asnjë justifikim se i pasonte verbërisht etërit e tij. Përkundrazi, ata duhet ta kërkojnë të vërtetën dhe ta pyesin veten: Si mund të adhurojmë diçka të ngurtë, që nuk na dëgjon, nuk na sheh dhe nuk mund të na bëjë dobi asgjë?!

Po kështu, i krishteri që beson në gjëra që kundërshtojnë natyrshmërinë e pandryshuar e të pasër njerëzore dhe arsyen e shëndoshë duhet ta pyesë veten: Si mundi Zoti ta vriste djalin e Tij të pafajshëm për mëkatet e njerëzve të tjerë?! Kjo është e padrejtë! Si mundën njerëzit ta kryqëzonin e ta vrisnin birin e Zotit?! A nuk është Zoti në gjendje t'i falë mëkatet e njerëzve pa i lejuar të vrasin birin e Tij? A nuk është Zoti në gjendje ta mbrojë birin e Vet?

Është obligim që njeriu me intelekt të ndjekë të vërtetën e të mos i pasojë verbërisht etërit dhe gjyshërit në të kotën.

Allahu i Lartësuar thotë: وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ (وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ) Kur u thuhet: "Ejani në atë që ka zbritur Allahu dhe ejani tek i Dërguari", ata thonë: "Neve na mjafton rruga që kemi gjetur nga etërit tanë." Edhe pse etërit e tyre nuk kanë ditur asgjë e as kanë qenë në udhën e vërtetë?! (El Maide, 104)

Çfarë duhet të bëjë një person që dëshiron të hyjë në Islam, por ka frikë mos e dëmtojë të afërmit e tij?

Kushdo që dëshiron të hyjë në Islam dhe ka frikë nga mjedisi që e rrethon, mund të hyjë në Islam dhe ta fshehë Islamin, derisa Allahu t'i lehtësojë atij një rrugë më të mirë në të cilën mund të bëhet i pavarur dhe ta shfaqë botërisht Islamin e tij.

Është obligim për çdo njeri që menjëherë të hyjë në Islam, por ai nuk është i detyruar t'i informojë ata që e rrethojnë për konvertimin e tij në Islam ose ta bëjë publike këtë gjë, nëse kjo i bën dëm.

Dije se, nëse një person bëhet musliman, do të jetë vëlla i miliona muslimanëve dhe ai mund të lidhë kontakte me xhaminë ose qendrën islame në vendin e tij dhe t'u kërkojë atyre konsulta dhe ndihmë, gjë që do t'i bëjë të lumtur.

Allahu i Lartësuar thotë: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا: "Atij që i frikësohet Allahut, Ai do t'i gjejë rrugëdalje (nga çdo vështirësi) (مَنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) dhe do t'i japë risk prej nga nuk e pret."(Et Talak, 2-3)

I nderuar lexues!

A nuk është kënaqësia e Allahut, Krijuesit, i Cili na dhuroi të gjitha begatitë e Tij; i Cili na ushqente kur ishim fetus në barkun e nënave dhe na siguroi ajrin që e thithim tani, më e rëndësishme sesa kënaqësia e njerëzve ndaj nesh?

A nuk ia vlen për suksesin e kësaj bote dhe të botës tjetër të sakrificosh të gjitha kënaqësitë e përkohshme të kësaj jete? Gjithsesi, pasha Allahun!

Pra, njeriu nuk duhet të lejojë që e kaluara ta pengojë që ta korrigjojë rrugën e tij të gabuar dhe ta bëjë gjënë e duhur.

Që tani njeriu duhet të nxitojë që të bëhet besimtar i vërtetë dhe të mos e lejojë shejtanin ta ndalojë që ta ndjekë të vërtetën!

Allahu i Lartësuar thotë: (رَبُّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا 174) (يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا) "O njerëz! Me të vërtetë, juve ju ka ardhur një provë bindëse (Muhamedi ﷺ) nga Zoti juaj dhe ju është zbritur një Dritë e dukshme (Kurani). مِنْهُ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَمَا لَهُمْ قِيعًا مُكْتَبًا) (Kështu, ata që besojnë Allahun dhe mbështeten fort tek Ai, (ta dinë se) Ai do t'i fusë në mëshirën dhe mirësinë e Vet dhe do t'i udhëzojë drejt Vetes përmes rrugës së drejtë."(En Nisa, 174-175)

A je i gatshëm për të marrë vendimin më madhështor në jetën tënde?

Nëse gjithë kjo që u lexua është e logjikshme dhe njeriu e ka kuptuar të vërtetën në zemrën e tij, atëherë ai duhet ta bëjë hapin e parë për t'u bërë musliman.

Kush dëshiron ndihmë në marrjen e vendimit më të mirë në jetën e tij dhe udhëzime se si të bëhet musliman,

ai nuk duhet të lejojë që mëkatet e tij ta pengojnë të hyjë në Islam. Allahu na ka treguar në Kuran se Ai ia fal të gjitha mëkatet njeriut, nëse bëhet musliman dhe pendohet te Krijuesi. Ia fal mëkatet edhe pasi të hyjë në Islam, sepse është e natyrshme që njeriu do të bëjë disa mëkate, pasi ne jemi qenie njerëzore, e jo melekë të mbrojtuar nga gabimet. Por, ajo që kërkohet prej nesh është që të kërkojmë falje nga Allahu dhe të pendohemi tek Ai. E, kur Allahu të shohë që ne nxituam në pranimin e së vërtetës, se hymë në Islam dhe e shqiptuam shehadetin (dëshminë islame), atëherë Ai do të na ndihmojë që t'i braktisim mëkatet e tjera. Kushdo që kthehet tek Allahu dhe e ndjek të vërtetën, Allahu do ta udhëzojë drejt shumë mirësive, rrjedhimisht që nga ky moment njeriu nuk duhet të hezitohet që të hyjë në Islam.

Prej argumenteve që tregojnë për këtë është Fjala e Allahut të Lartësuar: **قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ** (قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ) "Thuaju atyre që nuk besojnë: nëse largohen (nga mosbesimi), do t'u falet e kaluara." (El Enfal, 38)

Çfarë të bëj që të bëhem musliman?

Hyrja në Islam është një çështje e lehtë dhe nuk kërkon rituale e çështje zyrtare ose praninë e dikujt. Thjesht njeriu e shqipton shehadetin (dëshminë islame), duke ia ditur kuptimin dhe duke i besuar. Pra, të thotë: "Eshhedu en la ilahe ilallah ue eshedu ene Muhameden resulullah - Dëshmoj se nuk ka zot që meriton të adhurohet përveç Allahut dhe dëshmoj se Muhamedi është i Dërguari i Tij." Nëse është e mundur që ta thuash në arabisht, kjo është mirë, e, nëse është e vështirë për ty, mjafton ta thuash në gjuhën tënde dhe kështu do të bëhesh musliman. Pastaj duhet ta mësosh fenë tënde, e cila do të jetë burimi i lumturisë sate në këtë botë dhe shpëtimi yt në botën tjetër.